

другъ единъ гущеръ, живѣлъ преди милиони години.

Наистина, атлантозаврътъ билъ единъ видъ титанъ, истински исполинъ по отношение размѣритъ на разгледанитъ до тука гущери. Дължината на атлантозавра е достигала повече отъ 40 метра, а височината му била колкото три грамадни слона, поставени единъ върху другъ. Ако този великанъ би се изправилъ на заднитъ си крака, главата му свободно ще стигне до покрива на едно наше четириетажно здание. Въ много наши дворове и улички атлантозаврътъ не би могълъ да се промъкне. Погледнете на обр. 7 бедрената кость на този великанъ и я сравните съ човѣшкия ръстъ. Днешниятъ слонъ, поставенъ до нѣкогашния атлантозавръ, ще изглежда като джудже.

Такива чудновати сѫщества сѫ живѣли нѣкога. Тѣ били пълни господари върху земята, никое друго животно по размѣри и сила не е можело да се сравнява съ тѣхъ. Ето защо, времето, когато тия грамадни влѣчуги сѫ живѣли, съ пълно право е наречено *епоха на влѣчугите*. Докато едни отъ тѣхъ били господари на сушата, други, за които ще стане дума идущия путь, плавали въ моретата като риби, а трети хвъркали въ въздуха като птици.